

Într-un pomișor
Arde-un focușor!
(ardeiul iute)

Roșu ca focu'
Iute ca dracu'.
(ardeiul iute)

Iarna-n frig, vara la soare,
Neschimbat e la culoare!
(bradul)

Sus pe coama munților,
Munților, cărunților,
Stă voinicul cel țepos
Veșnic verde și frumos.
(bradul)

Sus pe culmi înalte crește,
Lumea-n case îl poștește,
Îi dă daruri să le țină
Și potire de lumină!
(bradul)

Am în curte un stejar
Cu vârf roșu ca de jar!
(bujorul)

Într-o cușcă mulți căței,
Toți sunt albi și rotofei -
Mama-i pune la mujdei!
(căpățâna de usturoi)

Seamănă c-o zărzărea
Da-i mai mare decât ea!
(caisa)

Într-o casă mică,
Cât un ou de bibilică,
Locuiesc o mie
Și-n pământ învie.
(capsula de mac)

Buni sunt copti, fierți și prăjiți
Și-s aproape nelipsiți,
Când dorim o garnitură
Lângă oricare friptură.
(cartofii)

Deasupra iarba se-ncurcă
Și sub ea ouă de curcă!
(cartofii)

În pământ pui unul, doi
Și scoți toamna mușuroi;
Cine-i?
(cartoful)

Chiar de-și trece vara toată
Sub al său cojoc țepos,
Toamna când l-aruncă jos,
Minunat e de bronzată.
(castana)

Primăvara îi aprinde
Lumânările splendide
Toamna fructele îi coace
În țepoase carapace.
(castanul)

Am cămăși nenumărate,
Plângi de le dezbraci pe toate!
(ceapa)

Am o doamnă în cămară,
Cu cosițele afară.
(ceapa)

Am o grasă jupâneasă,
Îmbrăcată-n rochii de mătăasă.
De-ncep a o dezbrăca,
Toți încep a lăcrima.
(ceapa)

Boț ca mărul,
Pături ca plăcinta.
(ceapa)

Cu picioarele în vânt
Și cu barba în pământ.
(ceapa)

Fetișoară
Cu rochiță roșioară,
Când prind a te dezbrăca
N-am de ce mă bucura
Că încep a lăcrima.
(ceapa)

Parcă e un măr frumos,
Dar păcat că-i mustăcios!
(ceapa)

Sus îi vezi pletele,
Jos mustățile
Și-n mijloc cămășile;
Vara stă afară -,
Iar iarna-n cămară.
(ceapa)

Sus plete,
Jos mustețe,
La mijloc cămașe crețe.
(ceapa)

În grădina lui Pande
E un pom plin cu mărgele,
La culoare-s roșii toate
Cu codițe-mperecheate.

(cireșele)

Frunze n-are,
Nu-i nici floare.
În păduri și pe ogor,
Prin grădini și-n deal la vie
Stă mereu într-un picior.
(ciuperca)

După ploaie, la plimbare,
Cu umbrele mici... de soare!
(ciupercile)

Miezul e floare spumoasă,
Iar în jur frunze de varză!
(conopida)

State albe ca de nea
Se văd în grădina mea!
(crinii albi)

Cine dintr-o floare
Se preface-ntr-un butoi
Plin cu copilași de soi?
(dovleacul sau pepenele)

Cine se-ngrașă legat?
(dovleacul)

E rotund și e umflat
Și nu-i bun doar de mâncat!
Gol la mijloc, frumușel,
Doar miere n-are pe el!
(dovleacul)

Noi avem un butoiăș
Alb, voinic, parcă-i de caș;
Cercuri n-are și nici doage,
Este bun când mama-l coace!
(dovleacul)

Mure albe sus în pom,
Hai, copii, să le luăm!
Și ce nume să le dăm?
(dudele)

Cine-i munteanul fălos
Care-aruncă jir pe jos?
(fagul)

Albă păsăruică,
Pe arac se urcă;
N-are aripioare,
N-are nici picioare.
(fasolea)

Nu e carne, dar e grasă,
Se cocoată pe arac
Și de toamna stă în sac.
(fasolea)

Șade baba pe arac
Și-și ține boabele-n sac,
Și-i atâta de bătrână,
Că-i cad dinții în țărână.
(fasolea)

Ce trăiește după moarte
Și-altul vrea ca s-o tot poarte?
(floarea)

Care floare
Parcă-i soare?
(floarea soarelui)

O mie de frățiori,
O mie de dințișori
Stau înfiți câte și-o mie
Într-un fund de farfurie.
(floarea soarelui)

Stau pe baltă ouă sparte,
Între frunze mari și late!
(florile de nufăr)

Cioburi mici de cer senin
Printre frunze de pelin
Te imploră-n trei cuvinte
Să le porți mereu în minte.

(florile de nu-mă-uita sau miozotis)

Albe, mici zâmbesc în soare
De prin șanțuri ori răzoare,
De unde le-au lepădat
Rândunelele ce s-au schimbat.
(florile de rochița-rândunicii)

Prin pădure sau grădină
Între fructe e regină,
Roșie și pistruiată,
Cu aromă delicată.
(fraga sau căpșuna)

Ce cade-n apă
Și nu face stropi?
(frunza)

Vara stă în soare,
Verde și fremătătoare,
Dar în iarna grea
E sub strat de nea.
(frunza)

Ou de lemn (nu-i nucă)
Așezat în cupă,
De-l pui la rodit
Naște un voinic,
Cu plete în vânt,
Vesel fremătând.
(ghinda)

Clopoșel mititel
Cine sună lin din el?
Nimeni! Nimeni!
Numai vântul,
Clătinându-l, legănându-l,
Dă de veste-n toată țara
Că sosește primăvara.
(ghioceful)

Clopoșel
Mititel,
Scoate capul din zăpadă,
Primăvara să o vadă.
(ghioceful)

Sunt micuț
Și frumușel
Din zăpadă
Ies nițel;
Alb sunt cu
Codița verde,
Bucuros
Cine mă vede.
(ghioceful)

Voinicel cu haină albă
Iese primul din zăpadă.
(ghioceful)

Voinicul cu haină albă
Scoate capul din zăpadă.
(ghioceful)

Printre mulți stejari e unul
Gros și multiseclar,
Îl iubim precum străbunii
Și-l numim cu drag...
(gorunul)

Ce-i mândru la sat
Și bun la mâncat?
(grâul)

După deal, dintr-un tezaur
Au țâșnit săgeți de aur.
(grâul)

Pepenașul cu gurgui
E-mbrăcat cu puf de pui!
(gutuia)

De aici și pân' la munte
Numai pături așternute.
(holdele)

Pare că-i un pătrunjel,
Fiindcă-i alb, la fel ca el;
Când îl guști, te strâmbi, tușești
Și îndată-l și ghicești!
(hreanul)

Rămurea cu clopoței,
Hai, ghiciți numele ei!
(lăcrimioara)

Cupe albe sângerii,
Stau pe lujere înfipte,
Parc-ar fi niște făclii!
Hei, ghicește-le, de știi!
(lalelele)

Parcă-s niște păhărele,
Eu le ofer mamei mele.
(lalelele)

Primăvara când s-arată,
Prin grădini apar deodată
Ciorchini albi și albaştrii
Din steluțe, mii și mii!
(liliacul)

Și pe deal și pe șes
Poți vedea fes de fes!
(macii)

Capu-i roșu, e o floare
Plăpândă și zâmbitoare,
Iar în mijloc negru are!
(macul)

Sub o măciulie
Locuiesc o mie.
(macul)

Ban de aur colorat,
Cu pene înconjurat,
Îl puteți ghici îndată,
Că are nume de fată!
(margareta)

Pe câmpii, prin iarba mare
Poartă pălării de soare
Galbene la mijloc toate
Cu boruri imaculate.
(margaretele)

Mingișoare aurii,
Galbene sau sângerii,
Hai, să le ghiciți, copii!
(merele)

Stă-n pădure logofătul
C-o cămașă ca omătul!
(mesteacănul)

Voinic alb și-nalt,
Șade în zăvoi
Și cântă din foi.
(mesteacănul)

Patru frați îngemănați
Într-un cojoc îmbrăcați.
(miezul de nucă)

Patru frați
Îngemănați,
Prinși la joc
Într-un cojoc.
(miezul de nucă)

Patru frați stau într-o casă
Și de ploaie nu le pasă!
(miezul de nucă)

Coadă roșie sub pământ,
Păru' verde joacă-n vânt.
(morcovul)

Nas la omul de zăpadă
Iepurele vrea să-l roadă.
(morcovul)

Roșu, lung și mustăcios
Mai subțire ori mai gros,
Dulce, vitaminizat
Rege-i peste zarzavat.
(morcovul)

Șade moșul în cămară

Cu mustățile afară.
(morcovul)

Țăruș galben ascuțit
În pământ șade înfipt.
Cine este? L-ați ghicit?
(morcovul)

Eu am patru frați
Într-un cojoc băgați.
(nuca)

Stau ca într-un ou
Patru gemeni, frați,
Cu o cămașă-mbrăcați.
(nuca)

Ce e 'nalt cât casa,
Verde ca mătasa,
Dulce ca mierea
Amar ca fierea?
(nucul)

Crește de întrece casa,
Poți din el să-ți faci și masa;
E amar ca fierea
Și dulce ca mierea.
(nucul)

Ban de aur la-nceput,
Glob de puf când e trecut,
Suflă-n el să îl destrami
Și-ai să afli mai mulți bani.
(păpădia)

Norii lungi, pe sus se plimb,
Nu-l ghicesc printre urzici,
Soare galben, cât un bumb,
Răsărit pentru furnici.
(păpădia)

Zeci de umbreluțe mici,
S-au unit să fac-o floare,
Dar trecu vântul pe-aici
Și le risipi în zare.
(păpădia)

Copăițe cu bobite
Agățate printre vițe!
(păstăile de fasole)

Floricea catifelată,
Seamănă c-un chip de fată!
(panseluța)

Când e-n baltă e regină
Iar în sat e rogojină!
(papura)

Balon dezumflat,
Galben colorat,
Are mustăcioară
Și se cheamă?...(pară)

Am o tărtăcuță,
Verde și plinuță,
În despicătură
Îi vezi dinții-n gură;
Pe taler se-aduce
Și la gust e dulce.
(pepenele verde sau galben)

Ascuns în cămașă verde,
Miezul de foc nu se vede.
Când mănânci o feliuță,
Parcă sufli-n muzicuță.
(pepenele)

O căsuță gogoneață,
Învelită cu verdeață,
Înăuntru miere ține;
Nu-i făcută de albine.
(pepenele verde sau lebenița)

Rotofei dungat-vărgat
Și cu sâmburi împănat,
Miezul dulce eu îl am
Și la toți cu drag îl dau!
(pepenele verde)

Mere mari cu biberon
Au crescut la noi în pom!
(perele)

Nu-i caisă, că-i roșcată
Și-are pielița plușată!
(piersica)

Ce-i din lumea mare-adus
Și la mare masă pus?
(piperul)

Care arbori drepți și-nalți
Par la rând niște soldați?
(plopul piramidal)

La care copac
Tremură frunzele fără vânt?
(plopul)

Iarna e nepăsător
Și vara-i tremurător!
(plopul tremurător)

Primăvara te veseleşte,
Vara te umbreşte,
Toamna te nutreşte,
Iarna te-ncălzeşte,
Poftim de ghiceşte.
(pomul)

Tărtăcuță aromată

Ca un morcov colorată,
Din țări calde cumpărată!
(portocala)

Cine se naște-nfășat?
(porumbul)

Cine se naște gata-nfășat,
Cu dinți de lapte
Și plete pe spate?
(porumbul)

Stă burtosul pe câmpie
Năsturei în el o mie.
(porumbul)

Tinerel
Cu mustăți albe,
Bătrânel
Cu mustăți negre.
(porumbul)

Trei sute de frați
Galben-roșcați,
Pe-un băț adunați.
Din ei peste noapte
Ți-o da vaca lapte,
Și ouă găina,
Iar porcul slănina.
(porumbul)

Toamna-i vânătă, brumată,
Iară iarna-i afumată!
(pruna vânătă)

Mai mare ca o alună,
Roșie, albă, bună,
După ce-a-mplinit o lună!
(ridichea de lună)

Mere roșii, mari și crețe
Sunt proptite între bețe.
(roșiile sau tomatele)

Face fructele negre
Gheare are,
Verde este,
Și-n pădure el trăiește.
(rugul de mure)

Un flăcău bogat în spini
Cu flori albe în ciorchini!
(salcâmul)

O bătrână supărată
Peste ape aplecată!
(salcia)

Ce-i roșu, măr nu-i;

Crește-n pământ, ceapă nu-i?
(sfecla)

O ridiche albă, dulce,
La fabrică dac-o duce,
O dezbracă de cojoace
Și în zahăr o preface!
(sfecla-de-zahăr)

Sus piei,
Jos piei,
La mijloc boabe de mei.
(smochina)

Sus piele,
Jos piele,
În mijloc mălai cu miere.
(smochina)

Vara, cu mustăți de soare,
Râd moșnegii pe ogoare.
(snopii de grâu)

Dintre vârfuri verzi de săbii
Ies liliachii corăbii!
(stânjeneii)

Cine-i gros

Și scortșos
Și aruncă cești pe jos?
(stejarul)

Ciucur verde sau roșcat
Pe arac stă agățat,
Cine este? L-ați aflat?
(strugurele)

Soarele o coace,
Mâna o rupe;
Picioarul o calcă,
Gura o bea.
(strugurele)

Trupu-i este țeavă-naltă,
Crește numai unde-i baltă;
Iar în vârf are un spic
Ca o coadă de pisic!
(stuful)

Cu cămașa foi și cline,
Cămărilor toate pline,
Toamna sunt de recoltat
Și hambarele de ocupat.
(știuletele)

Ce copac stufos și-nalt
Înflorește-n luna mai
Și dă floare pentru ceai?
Cine este, l-ați aflat?

(teiul)

Ce buruiană când o atingi
Îți face numai bășici?
(urzica)

Ce bur uiană
O poate cunoaște și orbul?
(urzica)

Ce e verde și nu mișcă,
Dar dac-o atingi te pișcă?
(urzica)

Căței are, dar nu latră
Și nu-l ții legat la poartă;
Cine-i?
(usturoiul)

Nu-i topor, ci este floare
Și are parfumul tare.
(toporașul)

Care floare
Are gheare
Și parfumul cel mai tare?
(trandafirul)

Am o babă înfioată
Cu o sută de cojoace
(Verzi și albe) îmbrăcată.
(varza)

Șade mândra-ntr-un picior,
Lăudându-se oricui -
Că ea poartă-n al ei spate
Cămăși albe și verzui!
(varza)

Trupul, capul mi-e totuna,
P-un picior stau totdeauna;
Cămăși am nenumărate
Și le port toate-mbrăcate.
(varza)

Pâlnii roșii și albastre
Stau pe gardurile noastre!
(zorelele)